

„A víz világnapja 2016” – témanap a Tagintézményben

Tagintézményünk épülete szép természeti környezetben, vízparton helyezkedik el. Az itt töltött idő alatt részünké vált a reggeli madárdal, a gazdag növényvilág, a csatorna-part megfigyelése. És mivel szeretjük az iskolát és a környezetét, így annak megóvása is fontos számunkra. A tudatos ökoszemléletmódot a tanév során minél több programunkkal is erősíteni szeretnénk kisdíákjainkban, hogy mihamarabb mi is elnyerhessük az „ökoiskola” címet.

Így volt ez a húsvéti szünet előtti napon, március 23-án is, amikor a víz világnapjához kapcsolódóan az egész délután programja éltető elemünk, a víz köré épült.

A témadélután egy erről szóló kiselőadás megtekintésével és közös megbeszélésével indítottuk, hisz kiemelten fontosnak tartjuk, hogy már elsőseink is felelősen gondolkodjanak vizeink megóvásáról.



Figyelünk, kérdezzünk és együtt gondolkodunk

Utána 4 helyszínen 4, vízhez kapcsolódó ügyességi és kreatív feladatot oldottak meg a kisdíákok.

Az előadáshoz kapcsolódóan egyetlen vízcseppben rajzolták meg azt, hogy szerintük miért olyan fontos a víz megóvása, és mit tehetünk ezért. A legsikerültebb alkotások a faliújságra is felkerültek.



Hogyan óvom én a vizet?

Az emeleti folyosó egy képzeletbeli mocsárrá alakult, azon kellett átkelniük: nem elég, hogy csak a két, általuk lerakott „kőre” léphettek, de út közben minél több veszélyeztetett békát is „ki kellett menteniük”.



Békamentés a képzeletbeli mocsárból

A tornaszobában egy sorjáték keretében a 2-2 csapatnak a 3-3 szomszédos karikába dobott színes kendőkből kellett „hidat építeni”. Az izgalmas játék az ügyességet, a gyorsaságot és a logikus gondolkodást egyaránt próbára tette.



A győztes hídépítők öröme

Az egyik tanteremben a víz egy kis csodáját tapasztalhatták meg a gyerekek: az általuk papírból készített színes tavirózsa pár pillanat alatt „kinyílt” a vízben, ahogy a valódi növényeknek is lételeme a víz.



Mire képes a víz?

Az utolsó, immár közös feladatnál lázasan keresgélő gyerekek özönlötték el a folyosókat: vízimadaraink elrejtett, színes fényképeit kellett megtalálniuk, majd azokat minél pontosabban megfigyelve kiszínezni a kapott madár-kifestőket



Vajon hová bújtak el a madarak?

A program zárásaként új hagyományt teremtve együtt vonultunk le a csatorna-partra, hogy tavaszi ágakból font koszorúval köszöntsük "saját" folyóvizünket. Ez a szép gesztus egyszerre jelentette a víz erejének tiszteletét, és a köszönetet azért, hogy a víz életet teremt a Földön.



Vigyázzunk rád, víz!

Minden, a feladatokat ügyesen és lelkesen elvégzett tanulónk emléklapot kapott a nap végén.



[További fotóért, kérjük, kattintson IDE!](#)

Tubákos Zsuzsanna pedagógiai asszisztens